98/0109 (CNS)

Forslag til

RÅDETS FORORDNING (EF) nr. . . .

af . . .

om den fælles markedsordning for oksekød

(98/C 170/03)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 42 og 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

1) En forudsætning for, at det fælles marked for landbrugsprodukter kan fungere og udvikle sig efter hensigten, er en fælles landbrugspolitik, der navnlig omfatter fælles markedsordninger for landbrugsprodukter, hvis udformning afhænger af produktets art;

2) den fælles landbrugspolitik tager sigte på at virkeliggøre målene i traktatens artikel 39; i oksekødssektoren bør der træffes foranstaltninger for det indre marked, som bl.a. omfatter direkte betalinger til oksekødsproducenterne og en ordning med støtte til privat oplagring, for at stabilisere markederne og sikre landbrugsbefolkningen en rimelig levestandard;

3) for atter at skabe ligevægt i kødforbruget i EF til fordel for oksekødssektoren og øge disse produkters konkurrenceevne på de internationale markeder, bør markedsstøtten gradvis indskrænkes; i betragtning af de følger, dette får for producenterne, bør indkomststøtten under den fælles markedsordning tilpasses og omformes; med henblik herpå bør der indføres en generel ordning med direkte betalinger til producenterne; disse betalinger bør stige i takt med den gradvise indskrænkning af markedsstøtten;

4) der er forskellige former for husdyrbrug, og de direkte betalinger bør derfor omfatte en særlig præmie til producenter af tyre og stude, en præmie for ammekohold og en malkekopræmie; præmierne bør ikke medføre en stigning i den samlede produktion; derfor bør der lægges henholdsvis regionale og individuelle lofter over antallet af præmieberettigede handyr og ammekøer og, når det gælder den særlige præmie, indføres en grænse for antallet af dyr pr. bedrift; hvad angår malkekopræmien, baseres en tilsvarende begrænsning på de pågældende producenters individuelle referencemængde, der tjener som basisreference ved beregningen af støttens omfang; hvad angår det regionale loft for den særlige præmie, bør det nuværende niveau opretholdes;

5) betingelserne for produktionen af stude afviger normalt fra betingelserne for produktionen af tyre; det er derfor berettiget, at den særlige præmie for stude ikke fastsættes til samme beløb pr. dyr som præmien for tyre; den særlige præmie for stude bør dog opdeles i to betalinger for bestemte aldersgrupper;

6) slagtning af et for stort antal stude i slagtesæsonen i medlemsstater, hvor denne type produktion er af særligt stor betydning, kan påvirke markedets stabilitet og navnlig medføre en nedgang i markedspriserne; for at tilskynde til slagtning af stude uden for den årlige indbindingsperiode, bør der på visse betingelser ud over den særlige præmie ydes en præmie for dyr, der slagtes uden for sæsonen i de første treogtyve uger af året;

7) for at give producenterne større fleksibilitet bør der også kunne opnås ammekopræmie for kvier, der opfylder samme avlsbetingelser som ammekøer; antallet af præmieberettigede kvier i ammekobesætninger bør dog begrænses til den normale forholdsmæssige udskiftning;

8) ammekopræmien bør primært ydes til producenter, der ikke leverer mælk til mejerierne under tillægsafgiftsordningen i Rådets forordning (EØF) nr. 3950/92 af 28. december 1992 om en tillægsafgift på mælk og mejeriprodukter[1]; der er dog også behov

[1] EFT L 405 af 31.12.1992, s. 1. Forordningen er senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 614/97 af 8.4.1997 (EFT L 94 af 9.4.1997, s. 4).

for indkomststøtte, når det gælder små og mellemstore bedrifter med en malkekobesætning og en ammekobesætning; ammekopræmien bør derfor også ydes til blandede bedrifter med en samlet individuel mælkereferencemængde på højst 120 000 kg;

9) hvad angår ammekopræmien, bør producenternes individuelle lofter bevares; nogle af de præmierettigheder, der følger af de individuelle lofter, er tidligere ikke blev udnyttet; disse uudnyttede lofter kan tilskynde til produktion og øge udgifterne, navnlig som følge af, at der opnås fuld ret til ammekopræmie for kvier; for at undgå en sådan virkning bør det samlede antal ammekopræmierettigheder i hver enkelt medlemsstat fastsættes på grundlag af de faktiske præmieudbetalinger i historiske referenceår udvidet med en vis margen med henblik på opretholdelse af den nationale reserve; medlemsstaterne bør træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de nationale lofter ikke overskrides; om nødvendigt bør de tilpasse producenternes individuelle lofter uden godtgørelse efter visse objektive kriterier; disse kriterier bør navnlig sikre lige behandling af de pågældende producenter og beskyttelse af de berettigede forventninger;

10) der kan forekomme udsving i produktionen på grund af ændringer i producenternes besætning eller produktionskapacitet; det bør derfor være muligt på visse betingelser at overføre ammekopræmierettigheder, som er erhvervet på grundlag af individuelle lofter, til andre producenter, enten sammen med bedriften, eller uden at forbindelsen mellem præmierettighederne og de udnyttede arealer bevares;

11) nye producenter og allerede etablerede producenter, hvis individuelle lofter af forskellige grunde ikke svarer til udviklingen i ammekobesætningen, bør ikke udelukkes fra retten til præmie; tilførslerne til og forvaltningen af de nationale reserver bør derfor finde sted efter EF-kriterier; af samme grund bør der for overførsel af præmierettigheder uden overdragelse af bedriften gælde regler, hvorved en del af de overførte rettigheder inddrages uden godtgørelse og lægges til den nationale reserve;

12) medlemsstaterne bør have mulighed for at kæde følsomme områder eller lokaliteter sammen med ammekoproduktionen, at denne produktion opretholdes, navnlig i områder, hvor der ikke er andre alternativer;

13) på grund af den stigende tendens til at intensivere oksekødsproduktionen bør præmierne for husdyrhold begrænses og fastlægges ud fra den enkelte bedrifts foderpotentiel i forhold til antallet og arten af dyr på bedriften; for at undgå for intensive produktionsformer bør ydelsen af disse præmier være betinget af, at en maksimal belægningsgrad på bedriften overholdes; der bør dog tages hensyn til de mindre producenters situation;

14) for at øge incitamenterne til ekstensivering af produktionen og derved gøre dem mere effektive i forhold til målene på miljøområdet, bør der udbetales et tillægsbeløb til producenter, der opfylder strenge og reelle krav til belægningsgrad; for at undgå en større ændring af det globale støtteniveau og sikre en rimelig kontrol med udgifterne, bør tillægsbeløbet om nødvendigt kunne tilpasses;

15) som følge af den indskrænkede markedsstøtte i oksekødssektoren bør mælkeproducenterne også have indkomststøtte i form af en malkekopræmie; denne støtte bør ydes på grundlag af de pågældende producenters individuelle referencemængder og den gennemsnitlige mælkeydelse i den medlemsstat, hvor deres bedrifter er beliggende; for at opnå en forenkling bør malkekopræmien forvaltes og ydes sammen med den tilsvarende indkomststøtte for malkekøer under den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter; denne støtte er fastlagt ud fra den gennemsnitlige mælkeydelse i EF; derfor bør malkekopræmien pr. medlemsstat beregnes ud fra forskellen mellem den gennemsnitlige mælkeydelse i EF og den gennemsnitlige mælkeydelse i den enkelte medlemsstat;

16) vilkårene for oksekødsproduktion og producenternes indkomstsituation varierer betydeligt i de forskellige produktionsområder i EF; en EF-dækkende ordning med ensartede betalinger til alle producenter ville være for usmidig til, at den på tilfredsstillende måde kunne tilgodese de strukturelle og naturbetingede forskelle og de deraf følgende forskelligartede behov; der bør derfor indføres en fleksibel ordning i form af supplerende EF-betalinger, som fastlægges og foretages af medlemsstaterne inden for faste globale beløb og efter visse fælles kriterier; de globale beløb bør tildeles medlemsstaterne på grundlag af deres andel af EF's oksekødsproduktion; de fælles kriterier har bl.a. til formål at forhinde, at de supplerende betalinger kommer til at virke diskriminerende, og fuldt

ud at tage hensyn til EF's relevante multilaterale forpligtelser; det er navnlig vigtigt, at medlemsstaterne kun vil kunne udøve deres skøn efter objektive kriterier, skal sikre lige behandling og undgå forvridning af markeds- og konkurrencevilkårene; det bør fastsættes, hvilke former for supplerende betalinger der kan komme på tale; de supplerende betalinger bør have form af betalinger pr. dyr for visse kategorier kvæg og arealbetalinger;

17) hvad angår betalingerne pr. dyr, er visse mængdemæssige grænser nødvendige for at sikre en rimelig produktionskontrol; det samlede støttebeløb pr. dyr og i relevante tilfælde pr. år bør også begrænses; desuden bør medlemsstaterne stille krav med hensyn til belægningsgrad;

18) der bør kun foretages arealbetalinger for græsarealer uden for omdrift, som ikke er omfattet af andre EF-markedsstøtteforanstaltninger; arealbetalingerne bør finde sted på grundlag af regionale basisgræsarealer uden for omdrift, som fastlægges af medlemsstaterne ud fra historiske referencedata; arealbetalingen pr. ha, herunder supplerende arealbetalinger under den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter, bør højst svare til gennemsnitsstøtten pr. ha under støtteordningen for producenter af visse markafgrøder;

19) direkte betalinger bør være betinget af, at de personer, der holder de pågældende dyr, overholder de relevante EF-bestemmelser om identifikation og registrering af kvæg; for at opnå den ønskede økonomiske virkning bør direkte betalinger finde sted inden for visse frister;

20) anvendelse af visse stoffer i oksekødsproduktionen er forbudt i henhold til EF-forskrifterne; de fornødne sanktioner bør anvendes, hvis de relevante bestemmelser ikke overholdes;

21) under den pris- og indkomststøtteordning, der fastsættes i denne forordning, er offentlig intervention i form af opkøb, der foretages af interventionsorganerne, og offentlig oplagring ikke længere påkrævet for at skabe ligevægt på markedet, men ville medføre betydelige udgifter; denne ordning bør derfor gradvis afvikles; for at bidrage til at stabilisere markedspriserne på et niveau tæt på basisprisen, som repræsenterer det ønskede markedsstøtteniveau, bør der dog gives støtte til privat oplagring; med henblik herpå bør Kommissionen have tilladelse til at træffe afgørelse om støtte til privat oplagring, når markedsprisen falder til under 103 % af basisprisen; det bør fastsættes, at ordningen med støtte til privat oplagring gennemføres på grundlag af handelsklasseskemaet i Rådets forordning (EØF) nr. 1208/81 af 28. april 1981 om fastsættelse af Fællesskabets handelsklasseskema for slagtekroppe af voksent kvæg [1];

22) oprettelsen af et enhedsmarked for oksekød inden for EF forudsætter, at der indføres ensartede regler for handelen over EF's ydre grænser; ved siden af foranstaltningerne for det indre marked skulle en handelsordning med importafgifter og eksportrestitutioner i princippet stabilisere EF-markedet; handelsordningen bør baseres på de forpligtelser, der er indgået under de multilaterale handelsforhandlinger i Uruguay-runden;

23) for at kunne kontrollere omfanget af samhandelen med tredjelande med oksekød bør der indføres en ordning med import- og eksportlicenser for visse produkter, herunder en ordning med sikkerhedsstillelse for, at de transaktioner, som licenserne udstedes for, gennemføres;

24) for at undgå eller afhjælpe skadelige virkninger for EF-markedet af import af bestemte landbrugsprodukter bør importen af et eller flere af disse produkter pålægges en tillægsimporttold, hvis visse betingelser er opfyldt;

25) Kommissionen bør på visse betingelser have beføjelse til at åbne og forvalte toldkontingenter, der følger af internationale aftaler, som er indgået i henhold til traktaten, eller af andre rådsforanstaltninger;

26) bestemmelser om ydelse af en restitution ved eksport til tredjelande, som er baseret på forskellen mellem priserne i EF og priserne på verdensmarkedet og er omfattet af den aftale om landbrug, der er indgået i WTO [2], bør gøre det muligt at sikre EF's deltagelse i den internationale handel med oksekød; der bør fastsættes mængde- og kvalitetsgrænser for disse restitutioner;

27) værdigrænsernes overholdelse kan sikres under restitutionernes fastsættelse og ved den betalingskontrol,

[1] EFT L 123 af 7.5.1981, s. 3. Forordningen er senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1026/91 (EFT L 106 af 26.4.1991, s. 2).

[2] EFT L 336 af 23.12.1994, s. 22.

der gennemføres i henhold til bestemmelserne om Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget; kontrollen kan lettes ved obligatorisk forudfastsættelse af restitutionerne, uden at dette i øvrigt udelukker muligheden for, at der i tilfælde af differentierede restitutioner foretages en ændring af den forudfastsatte destination inden for et geografisk område, der er omfattet af en enkelt restitutionssats; i tilfælde af, at destinationen ændres, bør der ske udbetaling af den restitution, der gælder for den virkelige destination, idet restitutionsbeløbet dog ikke bør være større end det, der gælder for den forudfastsatte destination;

28) for at det kan kontrolleres, at mængdekravet overholdes, er det nødvendigt, at der indføres en pålidelig og effektiv overvågningsordning; derfor bør enhver restitutionsydelse gøres betinget af, at der udstedes en eksportlicens; inden for de tilladte grænser bør restitutionerne ydes afhængig af den særlige situation for det berørte produkt; der bør kun tillades undtagelser fra denne regel for fødevarehjælp, hvor der ikke gælder nogen begrænsning; overvågningen af de mængder, som eksporteres med restitution i de produktionsår, der er nævnt i WTO-aftalen om landbrug, bør ske på grundlag af de eksportlicenser, der udstedes for det enkelte produktionsår;

29) ud over den ovennævnte ordning og i det omfang det er nødvendigt for, at den kan fungere efter hensigten, bør der fastsættes bestemmelser om regulering af eller, når markedssituationen kræver det, forbud mod anvendelse af proceduren for aktiv forædling;

30) ordningen med told og afgifter gør det muligt at give afkald på alle andre beskyttelsesforanstaltninger ved EF's ydre grænser; i særlige tilfælde kan den ordning, der er indført for det indre marked og for told og afgifter, dog vise sig utilstrækkelig; for at EF-markedet i sådanne tilfælde ikke skal være ubeskyttet over for eventuelle deraf følgende forstyrrelser, bør EF have mulighed for omgående at træffe alle de nødvendige foranstaltninger; disse foranstaltninger bør være i overensstemmelse med de forpligtelser, der følger af de relevante WTO-aftaler;

31) for at sikre, at de instrumenter, der er fastsat i denne forordning, fungerer korrekt, bør Kommissionen holdes underrettet om udviklingen i priserne på det fælles marked for oksekød; der bør derfor fastsættes en ordning for registrering af priserne for voksent kvæg og kød af sådanne dyr;

32) der bør fastsættes foranstaltninger, som skal træffes, når en væsentlig stigning eller nedgang i priserne forstyrrer eller truer med at forstyrre EF-markedet;

33) begrænsninger af de frie varebevægelser som følge af anvendelsen af foranstaltninger, der skal forhindre spredning af dyresygdomme, kan skabe problemer på markedet i en eller flere medlemsstater; der bør derfor kunne indføres særforanstaltninger til at støtte markedet for at afhjælpe sådanne situationer;

34) oprettelsen af et enhedsmarkedet kunne bringes i fare ved ydelse af visse former for støtte; derfor bør de bestemmelser i traktaten, som gør det muligt at vurdere støtte, der ydes af medlemsstaterne, og at forbyde støtte, som er uforenelig med det fælles marked, finde anvendelse under den fælles markedsordning for oksekød;

35) medlemsstaterne og Kommissionen bør, efterhånden som det fælles marked for oksekød udvikler sig, løbende udveksle de oplysninger, der er nødvendige for at anvende denne forordning;

36) for at lette gennemførelsen af de foreslåede foranstaltninger bør der fastsættes en procedure for tilrettelæggelse af et snævert samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen i en forvaltningskomité;

37) medlemsstaternes udgifter på grund af de forpligtelser, der følger af anvendelsen af denne forordning, bør finansieres af EF i henhold til Rådets forordning (EF) nr. . . . ./. . om finansiering af den fælles landbrugspolitik;

38) den fælles markedsordning for oksekød bør på samme tid tilgodese målene i traktatens artikel 39 og artikel 110;

39) den fælles markedsordning for oksekød, der er fastsat ved forordning (EØF) nr. 805/68 [1], er blevet ændret gentagne gange; på grund af antallet af tekster, deres komplicerede karakter og offentliggørelsen i forskellige numre af *De Europæiske Fællesskabers Tidende* er de vanskelige at anvende, og de opfylder således ikke det krav om klarhed, der må stilles til retsforskrifter; de bør derfor kodificeres i en

[1] EFT L 148 af 28.6.1968, s. 24. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 2634/97 (EFT L 356 af 31.12.1997, s. 13).

ny forordning, og forordning (EØF) nr. 805/68 bør ophæves; Rådets forordning (EØF) nr. 1892/87 af 2. juli 1987 om notering af markedspriserne for oksekød [1], som har hjemmel i forordning (EØF) nr. 805/68, erstattes af en ny bestemmelse i denne forordning og bør derfor ophæves;

40) overgangen fra ordningerne i forordning (EØF) nr. 805/68 til ordningerne i denne forordning kan volde problemer, som ikke er behandlet i denne forordning; i tilfælde af, at sådanne problemer opstår, bør Kommissionen kunne vedtage de nødvendige overgangsforanstaltninger; Kommissionen bør også bemyndiges til at løse specifikke praktiske problemer —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Den fælles markedsordning for oksekød omfatter en ordning for det indre marked og for samhandelen med tredjelande og gælder for følgende produkter:

	KN-kode	*Varebeskrivelse*
a)	0102 90 05 til 0102 90 79	Hornkvæg, levende tamkvæg, undtagen racerene avlsdyr
	0201	Kød af hornkvæg, fersk eller kølet
	0202	Kød af hornkvæg, frosset
	0206 10 95	Nyretap og mellemgulv, fersk eller kølet
	0206 29 91	Nyretap og mellemgulv, frosset
	0210 20	Kød af hornkvæg, saltet, i saltlage, tørret eller røget
	0210 90 41	Nyretap og mellemgulv, saltet, i saltlage, tørret eller røget
	0210 90 90	Spiseligt mel og pulver af kød eller slagteaffald
	1602 50 10	Andre varer af kød eller slagteaffald, tilberedte eller konserverede, af hornkvæg, ikke kogt, stegt eller på lignende måde tilberedt; blandinger af sådant kød eller slagteaffald med kogt, stegt eller på lignende måde tilberedt kød eller slagteaffald
	1602 90 61	Andre varer med indhold af kød eller slagteaffald, tilberedte eller konserverede, af hornkvæg, ikke kogt, stegt eller på lignende måde tilberedt; blandinger af sådant kød eller slagteaffald med kogt, stegt eller på lignende måde tilberedt kød eller slagteaffald
b)	0102 10	Hornkvæg, levende, racerene avlsdyr
	0206 10 91	Spiseligt slagteaffald af hornkvæg, undtagen nyretap og mellemgulv, fersk eller kølet
	0206 10 99	Undtagen til fremstilling af pharmaceutiske produkter
	0206 21 00	Spiseligt slagteaffald af hornkvæg, undtagen nyretap og mellemgulv, frosset
	0206 22 90 0206 29 99	Undtagen til fremstilling af pharmaceutiske produkter
	0210 90 49	Spiseligt slagteaffald af hornkvæg, saltet, i saltlage, tørret eller røget, undtagen nyretap og mellemgulv
	ex 1502 00 90	Talg af hornkvæg, rå eller usmeltet, også udpresset eller ekstraheret med opløsningsmidler
	1602 50 31 til 1602 50 80	Andre varer af kød eller slagteaffald, tilberedte eller konserverede, af hornkvæg, undtagen ikke kogt, stegt eller på lignende måde tilberedt, og blandinger af sådant kød eller slagteaffald med kogt, stegt eller på lignende måde tilberedt kød eller slagteaffald.
	1602 90 69	Andre varer med indhold af kød eller slagteaffald, tilberedte eller konserverede, af hornkvæg, undtagen ikke kogt, stegt eller på lignende måde tilberedt, og blandinger af sådant kød eller slagteaffald med kogt, stegt eller på lignende måde tilberedt kød eller slagteaffald.

2. I denne forordning forstås ved:

a) kvæg: levende tamkvæg, ikke racerene avlsdyr, henhørende under pos. 0102 90 05 til 0102 90 79 i den kombinerede nomenklatur

b) voksent kvæg: kvæg med en levende vægt på over 300 kg.

[1] EFT L 182 af 3.7.1987, s. 29.

KAPITEL I

Det indre marked

Artikel 2

For at fremme initiativer i erhvervslivet, der kan lette tilpasningen af udbuddet til markedsbehovet, kan der for de i artikel 1 nævnte produkter træffes følgende EF-foranstaltninger:

a) foranstaltninger til muliggørelse af en bedre avlsplanlægning

b) foranstaltninger til fremme af en bedre organisation af produktion, forarbejdning og afsætning

c) foranstaltninger til forbedring af kvaliteten

d) foranstaltninger, der skal muliggøre opstilling af kort- eller langfristede prognoser på grundlag af kendskab til de benyttede produktionsmidler

e) foranstaltninger, der skal gøre det lettere at konstatere markedsprisudviklingen.

De almindelige regler for disse foranstaltninger vedtages af Rådet efter proceduren i traktatens artikel 43, stk. 2.

AFSNIT 1

DIREKTE BETALINGER

Artikel 3

I dette afsnit forstås ved:

a) producent: en individuel landbruger, fysisk eller juridisk person, eller en sammenslutning af fysiske eller juridiske personer, uanset sammenslutningens eller dens medlemmers retlige status ifølge national ret, hvis bedrift ligger på EF's område, og som holder kvæg

b) bedrift: de samlede produktionsenheder, som producenten driver, og som ligger på en medlemsstats område

c) område: en medlemsstat eller et område inden for en medlemsstat efter den pågældende medlemsstats valg

d) tyr: et ikke-kastreret handyr

e) stud: et kastreret handyr

f) ammeko: en ko, der tilhører en kødrace eller er fremkommet ved krydsning med en sådan race, og som indgår i en besætning, der er beregnet til opdræt af kalve til kødproduktion

g) kvie: et hundyr på over otte måneder, der endnu ikke har kælvet, og som tilhører en kødrace eller er fremkommet ved krydsning med en sådan race og indgår i en besætning, der er beregnet til opdræt af kalve til kødproduktion

h) græsareal uden for omdrift: jord, der ikke indgår i omdriften, og som anvendes til vedvarende (fem år eller mere) produktion af græs (sået eller naturligt).

Afdeling 1

Præmier

Underafdeling 1

Særlig præmie

Artikel 4

1. Oksekødsproducenter, som på deres bedrift holder handyr, kan efter ansøgning herom få udbetalt en særlig præmie. Præmien ydes i form af en årlig præmie pr. kalenderår og pr. bedrift inden for regionale lofter for højst 90 dyr i hver af de i stk. 2 nævnte aldersgrupper.

2. Den særlige præmie ydes højst:

a) en gang i dyrets levetid, efter at det har nået en alder på 10 måneder, når der er tale om tyre, eller

b) to gange i dyrets levetid, når der er tale om stude:

— første gang, når det har nået en alder på 10 måneder

— anden gang, når det har nået en alder på 22 måneder.

3. For at der kan udbetales særlig præmie:

a) skal hvert dyr, for hvilket der ansøges om præmie, være holdt af producenten til opfedning i en periode, som skal fastlægges nærmere

b) skal der for hvert dyr, indtil det slagtes, være udstedt et pas efter artikel 6 i Rådets forordning (EF) nr. 820/97([1]) med alle relevante oplysninger om dets præmiestatus, eller, hvis et sådant pas ikke foreligger, et tilsvarende administrativt dokument.

([1]) EFT L 117 af 7.5.1997, s. 1.

4. Når det samlede antal tyre i alderen fra 10 måneder og stude i alderen fra 10 måneder til 22 måneder, for hvilke der ansøges om præmie, og som opfylder betingelserne for ydelse af den særlige præmie, i et område overstiger det regionale loft, der er nævnt i bilag I, foretages der en forholdsmæssig nedsættelse af det samlede antal præmieberettigede dyr efter stk. 2, litra a) og b), pr. producent for det pågældende år.

I denne artikel forstås ved regionalt loft det antal dyr, der i et område og i et kalenderår kan modtage den særlige præmie.

5. Medlemsstaterne kan vedtage, at den særlige præmie ydes ved dyrets slagtning. I så fald erstattes alderskriteriet i stk. 2, litra a), af en mindstevægt på 200 kg for tyres vedkommende.

Præmien udbetales eller tilbagebetales til producenterne.

Det Forenede Kongerige bemyndiges til at anvende en anden ordning for ydelse af den særlige præmie i Nordirland end i resten af sit område.

6. Præmiebeløbet udgør:

a) for hver præmieberettiget tyr:

— 165 ECU for kalenderåret 2000

— 195 ECU for kalenderåret 2001

— 220 ECU for kalenderåret 2002 og de følgende kalenderår

b) for hvert præmieberettiget stud og aldersgruppe

— 130 ECU for kalenderåret 2000

— 150 ECU for kalenderåret 2001

— 170 ECU for kalenderåret 2002 og de følgende kalenderår.

7. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages af Kommissionen efter proceduren i artikel 39.

Underafdeling 2

Sæsonpræmie

Artikel 5

1. Når antallet af stude i en medlemsstat:

a) der slagtes i et givet år, overstiger 60 % af de samlede årlige slagtninger af handyr

b) der slagtes i perioden fra 1. september til 30. november i et givet år, overstiger 35 % af de samlede årlige slagtninger af stude

kan producenterne efter ansøgning herom få udbetalt en tillægspræmie til den særlige præmie (sæsonpræmie). Hvis begge de ovenfor nævnte udløsende satser nås i Irland eller i Nordirland, anvendes præmien dog såvel i Irland som i Nordirland.

Ved anvendelse af denne artikel på Det Forenede Kongerige betragtes Nordirland som en særskilt enhed.

2. Denne præmie fastsættes til:

— 72,45 ECU pr. dyr, der slagtes i de første 15 uger i et givet år

— 54,34 ECU pr. dyr, der slagtes i uge 16 og uge 17 i et givet år

— 36,23 ECU pr. dyr, der slagtes i uge 18 til uge 21 i et givet år, og

— 18,11 ECU pr. dyr, der slagtes i uge 22 og uge 23 i et givet år.

3. Hvis den i stk. 1, litra b), nævnte sats ikke nås, kan de medlemsstater, hvis producenter tidligere har modtaget sæsonpræmien, beslutte at yde denne præmie til en sats på 60 % af de beløb, der er fastsat i stk. 2.

I så fald sikrer de pågældende medlemsstater, at foranstaltningen bliver finansielt neutral i det samme regnskabsår ved tilsvarende at nedsætte:

— den særlige præmie, der ydes for stude i anden aldersgruppe i denne medlemsstat, og/eller

— de supplerende betalinger, der finder sted efter afdeling 2

og underretter Kommissionen om den foranstaltning, der er anvendt med henblik på nedsættelse.

Ved anvendelse af denne foranstaltning betragtes Irland og Nordirland som en enkelt enhed i forbindelse med beregningen af den i stk. 1, litra b), nævnte sats og dermed udbetalingen af præmien.

4. For at det kan fastslås, om de i denne artikel nævnte procentsatser er blevet overskredet, tages der hensyn til de slagtninger, der er foretaget i løbet af det år, der ligger to år forud for det år, hvor det præmieberettigede dyr er blevet slagtet.

5. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages af Kommissionen efter proceduren i artikel 39.

Underafdeling 3

Ammekopræmie

Artikel 6

1. Producenter, der holder ammekøer på deres bedrift, kan efter ansøgning herom få udbetalt en præmie for ammekohold (ammekopræmie). Præmien ydes i form af en årlig præmie pr. kalenderår og pr. bedrift inden for individuelle lofter.

2. Ammekopræmien ydes til producenter:

a) som ikke leverer mælk eller mejeriprodukter fra deres bedrift i tolv måneder fra datoen for ansøgningens indgivelse

   direkte salg af mælk eller mejeriprodukter fra bedrift til forbruger er dog ikke til hinder for ydelse af præmien

b) som leverer mælk eller mejeriprodukter, hvis samlede individuelle referencemængde i henhold til artikel 4 i forordning (EØF) nr. 3950/92, ikke overstiger 120 000 kg

forudsat at de i mindst seks på hinanden følgende måneder fra datoen for ansøgningens indgivelse har holdt et antal ammekøer mindst svarende til 80 % og et antal kvier højst svarende til 20 % af det antal, der er ansøgt om præmie for.

For at fastslå antallet af præmieberettigede dyr efter første afsnit, litra a) og b), fastslås det på grundlag af præmiemodtagerens individuelle referencemængde, jf. artikel 15, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. ... (mælk), og den gennemsnitlige mælkeydelse i den medlemsstat, hvor bedriften er beliggende, om køerne hører til en ammekobesætning eller en malkekvægbesætning.

3. Producenternes ret til præmie begrænses af anvendelsen af et individuelt loft som omhandlet i artikel 7.

4. Præmien for hvert præmieberettiget dyr udgør:

— 155 ECU for kalenderåret 2000

— 170 ECU for kalenderåret 2001

— 180 ECU for kalenderåret 2002 og de følgende kalenderår.

5. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel, navnlig bestemmelserne vedrørende definitionen af begrebet ammeko i artikel 3, vedtages af Kommissionen efter proceduren i artikel 39.

Artikel 7

1. Den 1. januar 2000 er en producents individuelle loft lig med antallet af ammekopræmierettigheder, som han rådede over den 31. december 1999 ifølge de relevante EF-regler og, hvis det er relevant, tilpasset i henhold til stk. 3.

2. Medlemsstaterne tager de fornødne skridt til at sikre, at summen af præmierettigheder på deres område fra den 1. januar 2000 ikke overstiger de nationale lofter, der er anført i bilag II, og at de nationale reserver, der er nævnt i artikel 9, kan oprettes.

3. Hvis den i stk. 2 nævnte tilpasning kræver en nedsættelse af producenternes individuelle lofter, foretages nedsættelsen uden godtgørelse og fastlægges på grundlag af objektive kriterier, herunder navnlig

— producenternes udnyttelse af deres individuelle lofter i de tre referenceår forud for 2000

— iværksættelse af et investerings- eller ekstensiveringsprogram i oksekødssektoren

— særlige naturbetingede forhold eller anvendelse af sanktioner, der medfører, at præmien ikke udbetales eller udbetales med et nedsat beløb i mindst et referenceår

— andre exceptionelle forhold, der har til følge, at betalingerne for mindst et referenceår ikke svarer til den faktiske situation i det foregående år.

4. Præmierettigheder, der er blevet inddraget i henhold til foranstaltningen i stk. 2, bortfalder.

5. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages af Kommissionen efter proceduren i artikel 39.

Artikel 8

1. Når en producent sælger eller på anden måde overdrager sin bedrift, kan han overføre alle sine ammekopræmierettigheder til den, der overtager bedriften. Han kan også overføre alle eller en del af sine rettigheder til andre producenter uden at overdrage sin bedrift.

I tilfælde af overførsel af præmierettigheder uden overdragelse af bedriften overføres en del af disse rettigheder, der ikke må overstige 15 %, uden godtgørelse til den nationale reserve i den medlemsstat, hvor bedriften er beliggende, til gratis omfordeling.

2. Medlemsstaterne:

a) træffer de nødvendige foranstaltninger til at forhindre, at præmierettigheder overføres til områder, som ligger uden for følsomme områder eller områder, hvor oksekødsproduktionen er særlig vigtig for den lokale økonomi

b) kan foreskrive, at overførsel af rettigheder uden overdragelse af bedriften enten skal ske direkte mellem producenterne eller via den nationale reserve.

3. Medlemsstaterne kan inden en dato, som skal fastlægges nærmere, tillade midlertidige overførsler af en del af præmierettighederne, som den producent, der råder over dem, ikke selv anvender.

4. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages af Kommissionen efter proceduren i artikel 39.

Disse gennemførelsesbestemmelser kan navnlig vedrøre:

— bestemmelser, hvorefter medlemsstaterne kan løse problemer i tilknytning til præmierettigheder, der overføres af producenter, som ikke ejer de arealer, hvor deres bedrift er beliggende, og

— specifikke regler for det minimumsantal, der kan være genstand for en delvis overførsel.

Artikel 9

1. Medlemsstaterne skal have en national reserve af ammekopræmierettigheder.

2. Præmierettigheder, der inddrages efter artikel 8, stk. 1, eller andre EF-bestemmelser, lægges til den nationale reserve, jf. dog artikel 7, stk. 4.

3. Medlemsstaterne anvender deres nationale reserve til inden for rammerne af denne reserve navnlig at tildele præmierettigheder til nytilkommende producenter, yngre landbrugere og andre producenter med forrang.

4. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages af Kommissionen efter proceduren i artikel 39, navnlig:

— de foranstaltninger, der skal gælde, hvis den nationale reserve i en medlemsstat ikke udnyttes

— foranstaltningerne vedrørende uudnyttede præmierettigheder, som er blevet tilbageført til den nationale reserve.

Underafdeling 4

Belægningsgrad

Artikel 10

1. Det samlede antal dyr, for hvilke der kan ydes særlig præmie og ammekopræmie, er begrænset af anvendelsen af en belægningsgrad på bedriften på 2 SK pr. ha og kalenderår. Denne belægningsgrad udtrykkes som antallet af storkreaturer og pr. grovfoderenhed, der anvendes til foder til bedriftens dyr. En producent fritages dog for anvendelsen af belægningsgraden, hvis det antal dyr på bedriften, der skal tages i betragtning ved fastlæggelse af belægningsgraden, ikke overstiger 15 SK.

2. Ved fastlæggelse af belægningsgraden på bedriften medregnes følgende:

a) de handyr, ammekøer og kvier, får og/eller geder, for hvilke der er indgivet præmieansøgninger, og de malkekøer, der er nødvendige til produktion af den samlede referencemængde mælk, som er tildelt producenten. Det således opgjorte antal dyr omregnes til SK efter omregningstabellen i bilag III

b) grovfoderarealet, som er det areal på bedriften, der i hele kalenderåret er til rådighed til kvæg-, fåre- og/eller gedehold. I dette areal medregnes ikke:

  — bygninger, skove, damme og veje

  — arealer, der anvendes til andre produktioner, som er omfattet af ordninger med EF-støtte, eller som anvendes til flerårige kulturer eller gartnerikulturer, bortset fra græsarealer uden for omdrift, for hvilke der foretages arealbetalinger i henhold til artikel 15 i denne forordning og artikel 18 i forordning (EF) nr. . . . (mælk)

  — arealer, der er omfattet af støtteordningen for producenter af visse markafgrøder, anvendes i forbindelse med støtteordningen for tørret foder eller er omfattet af en national ordning eller en EF-ordning for udtagning af landbrugsarealer.

Grovfoderarealet omfatter arealer, der udnyttes i fællesskab, og arealer, hvor der dyrkes blandede afgrøder.

3. Kommissionen vedtager gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel efter proceduren i artikel 39, navnlig bestemmelser:

— vedrørende arealer, der udnyttes i fællesskab, og arealer, hvor der dyrkes blandede afgrøder

— som kan forhindre, at anvendelsen af belægningsgraden omgås.

Underafdeling 5

Ekstensiveringsbeløb

Artikel 11

1. Producenter, som får udbetalt særlig præmie og/eller ammekopræmie, kan få udbetalt et tillægsbeløb på 100 ECU for hver ydet præmie, hvis det i det pågældende kalenderår konstateres, at:

— belægningsgraden på deres bedrift er mindre end 1,4 storkreaturer pr. ha

— deres dyr rent faktisk holdes på græsarealer i vækstperioden.

2. Ved anvendelsen af denne artikel:

— bestemmes uanset artikel 10, stk. 2, litra a), bedriftens belægningsgrad under hensyntagen til de handyr, ammekøer, malkekøer og kvier, der holdes på bedriften i det pågældende kalenderår, og til de får og/eller geder, for hvilke der er indgivet præmieansøgninger for det samme kalenderår

— betragtes uanset artikel 10, stk. 2, litra b), kun de græsarealer inden for og uden for omdrift på bedriften, der i hele kalenderåret kan bruges til græsning for kvæg og får og/eller geder, som »grovfoderareal«.

3. Efter proceduren i artikel 39

— vedtager Kommissionen gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel

— tilpasser Kommissionen om nødvendigt det i stk. 1 nævnte beløb, navnlig under hensyntagen til antallet af dyr, som beløbet kunne udbetales for i det foregående kalenderår.

Underafdeling 6

Malkekopræmie

Artikel 12

1. Beløbet pr. malkekopræmieenhed i artikel 15, stk. 2, i forordning (EF) nr. ... (mælk) suppleres med beløbene pr. præmieenhed i bilag IV.

2. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages af Kommissionen efter proceduren i artikel 39.

Afdeling 2

Supplerende betalinger

Artikel 13

1. Medlemsstaterne foretager supplerende betalinger på årsbasis til producenterne på deres område inden for de globale beløb, der er anført i bilag V. Disse betalinger finder sted efter objektive kriterier, herunder bl.a. de relevante produktionsstrukturer og -betingelser, og navnlig på en sådan måde, at der sikres lige behandling af producenterne, og forvridning af markeds- og konkurrencevilkårene undgås. Desuden må disse betalinger ikke være knyttet til udsving i markedspriserne.

2. Supplerende betalinger kan finde sted i form af betalinger pr. dyr (artikel 14) og/eller arealbetalinger (artikel 15).

Artikel 14

1. Betalinger pr. dyr foretages for:

a) handyr

b) ammekøer

c) malkekøer

d) kvier.

2. Betalingerne pr. dyr finder sted:

a) på de særlige betingelser i bilag VI

b) på specifikke betingelser med hensyn til belægningsgraden, som medlemsstaterne fastsætter.

3. De specifikke betingelser, der skal gælde for belægningsgraden, fastsættes:

— på grundlag af grovfoderarealet, jf. artikel 10, stk. 2, litra b)

— under hensyntagen navnlig til den pågældende produktionstypes indvirkning på miljøet, den miljømæssige følsomhed af de jorder, der anvendes til opdræt af kvæg, og de foranstaltninger, der er blevet iværksat for at stabilisere eller forbedre disse jorders miljømæssige situation.

Artikel 15

1. Der foretages arealbetalinger pr. ha græsareal uden for omdrift:

a) som producenterne kan udnytte i løbet af det pågældende kalenderår

b) som ikke udnyttes for at opfylde de specifikke betingelser med hensyn til belægningsgraden, der er nævnt i artikel 14, stk. 3, og

c) for hvilket der ikke ansøges om støtte i henhold til støtteordningen for producenter af visse markafgrøder, i henhold til støtteordningen for tørret foder og i henhold til EF-støtteordninger for andre flerårige kulturer eller gartnerikulturer for samme år.

2. Græsearealet uden for omdrift i et område, for hvilket der kan foretages arealbetalinger, må ikke overstige det relevante regionale basisareal.

De regionale basisarealer fastsættes af medlemsstaterne som det gennemsnitlige antal ha græsareal uden for omdrift, der kunne bruges til opdræt af kvæg i årene 1995, 1996 og 1997.

3. Arealbetalingen pr. ha, herunder arealbetalinger i henhold til artikel 18 i forordning (EF) nr. . . . (mælk) må ikke overstige:

— 210 ECU for kalenderåret 2000

— 280 ECU for kalenderåret 2001

— 350 ECU for kalenderåret 2002 og de følgende kalenderår.

Artikel 16

Inden den 1. januar 2000 giver medlemsstaterne Kommissionen nærmere oplysninger om deres nationale ordninger for supplerende betalinger. Eventuelle ændringer af disse ordninger meddeles Kommissionen senest en måned efter vedtagelsen.

Artikel 17

Inden den 1. april 2004 forelægger medlemsstaterne Kommissionen en detaljeret rapport om gennemførelsen af denne afdeling.

Inden den 1. januar 2005 vurderer Kommissionen gennemførelsen af denne afdeling og undersøger fordelingen af EF-midlerne mellem medlemsstaterne i henhold til bilag VI, navnlig under hensyntagen til udviklingen i medlemsstaternes andel i oksekødsproduktionen i EF. Om nødvendigt forelægger Kommissionen Rådet relevante forslag.

Artikel 18

Gennemførelsesbestemmelser til denne afdeling vedtages af Kommissionen efter proceduren i artikel 39.

Afdeling 3

Fælles bestemmelser

Artikel 19

Direkte betalinger efter dette afsnit, bortset fra de i artikel 15 nævnte arealbetalinger, er betinget af, at dyrene er identificeret og registreret i henhold til forordning (EF) nr. 820/97.

Artikel 20

1. Direkte betalinger efter dette afsnit, bortset fra sæsonpræmien, finder sted umiddelbart efter inspektionerne, men tidligst den 16. oktober i det kalenderår, som ansøgningen om betaling gælder.

2. Medmindre der er tale om behørigt begrundede undtagelsestilfælde, finder direkte betalinger efter dette afsnit sted senest den 30. juni i året efter det kalenderår, som ansøgningen om betaling gælder.

Dog udbetales sæsonpræmien umiddelbart efter inspektionerne og senest den 15. oktober i det kalenderår, som ansøgningen om sæsonpræmie gælder.

Artikel 21

1. Hvis restkoncentrationer af stoffer, der er forbudt i henhold til Rådets direktiv 96/22/EF[1], eller restkoncentrationer af stoffer, der er tilladt i henhold til ovennævnte direktiv, men som anvendes ulovligt, i henhold til de relevante bestemmelser i Rådets direktiv 96/23/EF[2] påvises i et dyr, der tilhører en producents kvægbesætning, eller hvis et ikke-tilladt stof eller produkt eller et stof eller et produkt, der er tilladt i henhold til direktiv 96/22/EF, men som opbevares ulovligt, bliver fundet i en hvilken som helst form på producentens bedrift, udelukkes den pågældende producent for det kalenderår, hvor påvisningen er sket, fra at modtage de beløb, der er fastsat i denne afdeling.

---

[1] Rådets direktiv 96/22/EF af 29. april 1996 om forbud mod anvendelse af visse stoffer med hormonal og thyrostatisk virkning og af beta-agonister i husdyrbrug og om ophævelse af direktiv 81/602/EØF, 88/146/EØF og 88/299/EØF (EFT L 125 af 23.5.1996, s. 3).

[2] Rådets direktiv 96/23/EF af 29. april 1996 om de kontrolforanstaltninger, der skal iværksættes for visse stoffer og restkoncentrationer heraf i levende dyr og produkter her og om ophævelse af direktiv 85/358/EØF og 86/469/EØF og beslutning 89/187/EØF og 91/664/EØF (EFT L 125 af 23.5.1996, s. 10).

I gentagelsestilfælde kan der alt efter overtrædelsens alvor fastsættes en udelukkelsesperiode på indtil fem år fra det år at regne, hvor det pågældende gentagelsestilfælde blev konstateret.

2. Hvis dyrenes ejer eller den, der er ansvarlig for dyrene, lægger hindringer i vejen for udførelsen af den inspektion og de prøveudtagninger, der er nødvendige for gennemførelsen af de nationale overvågningsplaner for restkoncentrationer eller for udførelsen af de undersøgelser og den kontrol, der gennemføres i henhold til direktiv 96/23/EF, finder sanktionerne i stk. 1 anvendelse.

3. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages af Kommissionen efter proceduren i artikel 39.

Artikel 22

De direkte betalinger af afdeling 1 og 2 kan ændres efter proceduren i traktatens artikel 43, stk. 2, på baggrund af udviklingen i produktion, produktivitet og markedsforhold.

Artikel 23

Udgifterne til de direkte betalinger i dette afsnit betragtes som interventionsforanstaltninger i henhold til artikel 2, stk. 2, i forordning (EF) nr. . . . (finansiering af den fælles landbrugspolitik).

AFSNIT 2

PRIVAT OPLAGRING

Artikel 24

1. Fra den 1. juli 2002 kan der træffes beslutning om støtte til privat oplagring, når den gennemsnitlige EF-markedspris, der konstateres på grundlag af EF-handelsklasseskemaet i forordning (EØF) nr. 1208/81 for slagtekroppe af voksent kvæg, udgør og forventes fortsat at udgøre mindre end 103 % af basisprisen.

2. Basisprisen fastsættes til 1 950 ECU pr. ton.

3. Der kan ydes støtte til privat oplagring af fersk eller kølet kød af voksent kvæg i form af hele og halve kroppe, quartiers compensés, forfjerdinger eller bagfjerdinger, der er klassificeret efter EF-handelsklasseskemaet i forordning (EØF) nr. 1208/81.

4. Rådet kan efter proceduren i traktatens artikel 43, stk. 2:

— ændre basisprisen, navnlig under hensyntagen til, at det er nødvendigt at fastsætte prisen på et sådant niveau, at den bidrager til at stabilisere markedspriserne, uden at der dog opstår strukturelle overskud i EF

— ændre listen over produkter i stk. 3, der kan være omfattet af støtte til privat oplagring.

5. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages og beslutningen om støtte til privat oplagring træffes af Kommissionen efter proceduren i artikel 39.

KAPITEL II

Samhandelen med tredjelande

Artikel 25

1. Ved import til EF af de i artikel 1, stk. 1, litra a), nævnte produkter skal der fremlægges en importlicens.

Ved import til EF af de i artikel 1, stk. 1, litra b), nævnte produkter og ved eksport fra EF af de i artikel 1, stk. 1, litra a) og b) nævnte produkter kan der kræves fremlagt en import- eller eksportlicens.

Licensen udstedes af medlemsstaterne til enhver, der anmoder herom, uanset hvor i EF han er etableret, uden at dette i øvrigt anfægter anvendelsen af artikel 28 og 29.

Import- eller eksportlicensen gælder for hele EF. Licensudstedelsen er betinget af, at der stilles sikkerhed for opfyldelsen af forpligtelsen til at gennemføre importen eller eksporten inden for licensens gyldighedsperiode. Sikkerheden fortabes helt eller delvis, hvis transaktionen ikke eller kun delvis har fundet sted inden for nævnte frist, undtagen i tilfælde af force majeure.

2. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages af Kommissionen efter proceduren i artikel 39. De kan navnlig vedrøre:

a) licensernes gyldighedsperiode

b) listen over de produkter, for hvilke der kræves import- eller eksportlicens efter stk. 1, andet afsnit.

Artikel 26

Medmindre andet er fastsat i denne forordning, anvendes toldsatserne i den fælles toldtarif for de i artikel 1 nævnte produkter.

Artikel 27

1. For at undgå eller afhjælpe skadelige virkninger for EF-markedet af import af bestemte landbrugsprodukter i artikel 1, pålægges importen til toldsatsen i artikel 26 af et aller flere af disse produkter en tillægsimporttold, hvis betingelserne i artikel 5 i den aftale om landbrug, der er indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 228 under de multilaterale handelsforhandlinger i Uruguay-rundens regi, er opfyldt, undtagen i tilfælde hvor importen ikke risikerer at skabe forstyrrelser på EF-markedet, eller virkningerne ikke står i forhold til det mål, der søges opnået.

2. De udløsningspriser, under hvilke der kan pålægges en tillægsimporttold, er dem, EF meddeler Verdenshandelsorganisationen.

De mængder, der skal overskrides, for at der pålægges en tillægsimporttold, fastlægges navnlig på grundlag af importen til EF i de tre år, der går forud for det år, hvori de i stk. 1 nævnte skadelige virkninger opstår eller vil kunne opstå.

3. De importpriser, der tages i betragtning ved pålæggelse af en tillægsimporttold, fastlægges på grundlag af cif-importpriserne for den pågældende sending.

Med henblik herpå kontrolleres cif-importpriserne på grundlag af de repræsentative priser for det pågældende produkt på verdensmarkedet eller EF-importmarkedet.

4. Kommissionen vedtager gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel efter proceduren i artikel 39. De omfatter navnlig:

a) de produkter, for hvilke der kan anvendes tillægsimporttold i henhold til artikel 5 i landbrugsaftalen

b) de øvrige kriterier, som er nødvendige for at sikre, at stk. 1 anvendes i overensstemmelse med artikel 5 i nævnte aftale.

Artikel 28

1. De toldkontingenter for de i artikel 1 nævnte produkter, der følger af de aftaler, der er indgået efter traktatens artikel 228, eller af andre rådsforanstaltninger, åbnes og forvaltes efter bestemmelser, der er fastlagt efter proceduren i artikel 39.

For så vidt angår importkontingentet på 50 000 tons frosset kød henhørende under KN-kode 0202 20 30, 0202 30 og 0206 29 91 og bestemt til forarbejdning kan Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, bestemme, at dette kontingent helt eller delvis vedrører tilsvarende mængder kvalitetskød, og anvende en omregningssats på 4,375.

2. Forvaltningen af kontingenterne kan gennemføres efter en af følgende metoder eller ved en kombination af disse metoder:

— en metode, der er baseret på den kronologiske rækkefølge af indgivelsen af ansøgninger (efter »først til mølle«-princippet)

— en metode, der går ud på fordeling i forhold til de mængder, der er indgivet ansøgning for (efter den såkaldte metode med »samtidig behandling«)

— en metode, hvor der tages hensyn til de traditionelle handelsstrømme (efter den såkaldte metode »traditionelle/nye mønstre«).

Der kan fastsættes andre hensigtsmæssige metoder.

De må ikke medføre forskelsbehandling af de berørte erhvervsdrivende.

3. Forvaltningsmetoden skal i givet fald tage hensyn til forsyningsbehovene på EF-markedet og til nødvendigheden af at sikre ligevægten på dette marked, idet der dog kan tages udgangspunkt i metoder, der tidligere er blevet anvendt til forvaltning af kontingenter svarende til dem, der er omhandlet i stk. 1, jf. dog de rettigheder, der følger af de aftaler, der er indgået inden for rammerne af handelsforhandlingerne under Uruguay-runden.

4. De i stk. 1 omhandlede bestemmelser fastsætter åbning af årlige kontingenter, om nødvendigt med en hensigtsmæssig tidsfordeling, fastlægger den forvaltningsmetode, der skal anvendes, og omfatter, hvis dette er relevant:

a) bestemmelser, der giver sikkerhed for produktets art, afsendelsessted og oprindelse

b) bestemmelser om anerkendelse af det dokument, der muliggør kontrol af garantierne med henblik på den i litra a) nævnte sikkerhed, og

c) betingelserne for udstedelse af importlicenser og licensernes gyldighedsperiode.

Artikel 29

1. For at muliggøre eksport af de i artikel 1 nævnte produkter på grundlag af de noteringer eller priser, der gælder på verdensmarkedet for disse produkter, og inden for de grænser, der følger af aftaler, der er indgået i

overensstemmelse med traktatens artikel 228, kan forskellen mellem disse noteringer eller priser og EF-priserne udlignes ved en eksportrestitution.

2. For tildeling af de mængder, der kan eksporteres med restitution, skal den fremgangsmåde, der fastlægges, være:

a) den, der passer bedst til produktets art og til situationen på det pågældende marked, således at de disponible ressourcer udnyttes så effektivt som muligt under hensyn til EF-eksportens effektivitet og struktur, uden at dette dog må føre til forskelsbehandling mellem store og små erhvervsdrivende

b) den, der administrativt set er mindst byrdefuld for de erhvervsdrivende under hensyn til kravene til forvaltningen

c) af en sådan art, at der ikke sker nogen form for forskelsbehandling mellem de berørte erhvervsdrivende.

3. Restitutionen er ens for hele EF.

Den kan differentieres efter destination, når situationen i den internationale handel eller særlige krav på visse markeder gør dette nødvendigt.

Restitutionerne fastsættes af Kommissionen efter proceduren i artikel 39. Fastsættelsen kan ske:

a) med regelmæssige tidsintervaller

b) som et supplement ved licitation for begrænsede mængder af produkter, for hvilke denne procedurer forekommer hensigtsmæssig.

Medmindre fastsættelsen sker ved licitation, fastsættes listen over produkter, for hvilke der ydes restitution, samt restitutionens størrelse mindst en gang hver tredje måned. Restitutionerne kan dog fastholdes på samme niveau i mere end tre måneder eller om fornødent ændres af Kommissionen inden for tidsintervallet efter anmodning herom fra en medlemsstat eller på Kommissionens eget initiativ.

4. Restitutionerne fastsættes under hensyn til følgende:

a) situationen og den forventede udvikling i

— priserne for oksekødsprodukter og de disponible mængder på EF-markedet

— priserne for oksekødsprodukter på verdensmarkedet

b) målet med den fælles markedsordning for oksekød, som er at sikre disse markeder en ligevægt og en naturlig udvikling, for så vidt angår priser og handel

c) de begrænsninger, der er en følge af de aftaler, der indgås i henhold til traktatens artikel 228

d) behovet for at undgå forstyrrelser på EF-markedet

e) det økonomiske aspekt i forbindelse med de påtænkte udførsler.

Der tages desuden særligt hensyn til nødvendigheden af at skabe ligevægt mellem anvendelsen af EF-basisprodukter med henblik på eksport til tredjelande af forarbejdede produkter og anvendelsen af produkter fra disse lande, der tillades importeret til forædling.

5. De i stk. 1 nævnte EF-priser fastsættes under hensyn til:

— priserne på EF's repræsentative markeder

— eksportpriserne.

Fastsættelsen af de i stk. 1 nævnte priser i den internationale handel sker under hensyn til:

— de faktiske priser på tredjelandenes markeder

— de gunstigste priser ved import til tredjelande, der er bestemmelseslande, fra andre tredjelande

— de i de eksporterende tredjelande konstaterede producentpriser, i givet fald under hensyntagen til de tilskud, der ydes af disse lande

— tilbudspriserne franko EF's grænse.

6. Restitutionen ydes kun på begæring og mod fremlæggelse af den pågældende eksportlicens.

7. Det restitutionsbeløb, der skal anvendes ved eksport af de i artikel 1 nævnte produkter, er det, der gælder på dagen for licensansøgningen, og, hvis der er tale om diffentierede restitutioner, som gælder samme dag

a) for den i licensen angivne destination eller

b) for den faktiske destination, hvis denne afviger fra den destination, der er anført på licensen. I så fald må beløbet ikke overstige det beløb, der gælder for den i licensen angivne destination.

For at undgå misbrug af fleksibiliteten i dette stykke kan der træffes passende foranstaltninger.

8. Stk. 6 og 7 kan efter proceduren i artikel 39 fraviges for de i artikel 1 nævnte produkter, hvis der ydes restitution for disse produkter i forbindelse med fødevarehjælp.

9. Restitutionen ydes, når det godtgøres,

— at produkterne har oprindelse i EF

— er udført fra EF, og

— hvis der er tale om en differentieret restitution, har nået den destination, der er anført på licensen, eller en anden destination, for hvilken restitutionen var fastsat, uden at dette berører stk. 3, litra b). Der kan dog gøres undtagelser fra denne bestemmelse efter proceduren i artikel 39, såfremt der fastlægges betingelser, der frembyder tilsvarende garantier.

Desuden er ydelse af restitution for eksport af levende dyr betinget af, at dyrevelfærdsbestemmelserne i EF-forskrifterne, navnlig om beskyttelse af dyr under transport, overholdes.

10. Medmindre der er indrømmet en undtagelse efter proceduren i artikel 39, ydes der ingen eksportrestitution for produkter, der indføres fra tredjelande og genudføres til tredjelande, jf. dog stk. 9, første led.

11. Overholdelse af de mængdemæssige begrænsninger, der er en følge af de aftaler, der er indgået i henhold til traktatens artikel 228, sikres på grundlag af de eksportlicenser, der udstedes for de deri fastsatte referenceperioder, og som gælder for de pågældende produkter. For så vidt angår overholdelsen af de forpligtelser, der følger af de aftaler, der er indgået inden for rammerne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden, berøres eksportlicensernes gyldighed ikke af referenceperiodens udløb.

12. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel, herunder bestemmelser om genfordeling af de ikke tildelte eller ikke opbrugte mængder, der kan eksporteres, vedtages af Kommissionen efter proceduren i artikel 39.

For så vidt angår stk. 9, sidste afsnit, kan gennemførelsesbestemmelserne også omfatte særlige betingelser for import til tredjelande.

Artikel 30

1. I det omfang, det er nødvendigt, for at den fælles markedsordning for oksekød kan fungere bedst muligt, kan Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, i særlige tilfælde helt eller delvis udelukke anvendelsen af proceduren for aktiv eller passiv forædling for de i artikel 1 nævnte produkter.

2. Hvis den i stk. 1 nævnte situation er af særligt hastende karakter, og EF-markedet forstyrres eller trues af forstyrrelse på grund af proceduren for aktiv eller passiv forædling, kan bestemmelserne i stk. 1 fraviges, og Kommissionen træffer på begæring af en medlemsstat eller på eget initiativ de nødvendige foranstaltninger, som meddeles Rådet og medlemsstaterne. De pågældende foranstaltninger kan ikke anvendes i mere end seks måneder og træder straks i kraft. Har Kommissionen fået forelagt en begæring fra en medlemsstat, træffer den afgørelse herom senest en uge efter begæringens modtagelse.

3. Enhver medlemsstat kan indbringe den af Kommissionen trufne afgørelse for Rådet inden for en frist på en uge efter meddelelsesdagen. Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal, kan bekræfte, ændre eller ophæve Kommissionens afgørelse. Såfremt Rådet ikke senest tre måneder efter, at det har fået sagen forelagt, har truffet en afgørelse, anses Kommissionens afgørelse for ophævet.

Artikel 31

1. De almindelige regler for fortolkningen af den kombinerede nomenklatur og de særlige regler for dens anvendelse gælder ved tariferingen af de produkter, der er omfattet af denne forordning. Den toldnomenklatur, der følger af anvendelsen af denne forordning, optages i den fælles toldtarif.

2. Medmindre andet er bestemt i denne forordning eller vedtaget i henhold til en af dens bestemmelser, er følgende forbudt i samhandelen med tredjelande:

— opkrævning af afgifter med en virkning svarende til told

— anvendelse af kvantitative restriktioner eller foranstaltninger med tilsvarende virkning.

Artikel 32

1. Bliver EF-markedet for et eller flere af de i artikel 1 nævnte produkter på grund af importen eller eksporten udsat for eller truet af alvorlige forstyrrelser, som kan bringe virkeliggørelsen af de i traktatens artikel 39 nævnte mål i fare, kan der anvendes egnede foranstaltninger i samhandelen med tredjelande, indtil forstyrrelsen eller faren herfor er ophørt.

Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, vedtager de almindelige gennemførelsesbestemmelser til dette stykke og fastlægger, i hvilke tilfælde og inden for hvilke grænser medlemsstaterne kan træffe beskyttelsesforanstaltninger.

2. Indtræder den i stk. 1 nævnte situation, træffer Kommissionen på begæring af en medlemsstat eller på

eget initiativ bestemmelse om de nødvendige foranstaltninger, som meddeles medlemsstaterne og straks bringes i anvendelse. Har Kommissionen fået forelagt en begæring fra en medlemsstat, træffer den afgørelse herom senest tre arbejdsdage efter begæringens modtagelse.

3. Enhver medlemsstat kan inden for en frist på tre arbejdsdage efter meddelelsesdagen indbringe den af Kommissionen trufne foranstaltning for Rådet. Rådet træder straks sammen. Rådet kan med kvalificeret flertal ændre eller ophæve den pågældende foranstaltning senest en måned efter den dag, hvor den blev indbragt.

4. Denne artikel anvendes under iagttagelse af de forpligtelser, der følger af de aftaler, som er indgået i overensstemmelse med traktatens artikel 228, stk. 2.

KAPITEL III

Almindelige bestemmelser

Artikel 33

Medlemsstaterne registrerer priserne for voksent kvæg og kød af voksent kvæg på grundlag af regler, der fastsættes af Kommissionen efter proceduren i artikel 39.

Artikel 34

1. Konstateres der på EF-markedet en væsentlig prisstigning eller et væsentligt prisfald, og må det påregnes, at denne situation kan vedvare og at markedsforstyrrelser dermed indtræder eller truer med at indtræde, kan de nødvendige foranstaltninger træffes.

2. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages af Kommissionen efter proceduren i artikel 39.

Artikel 35

For at tage hensyn til de begrænsninger i den frie vareomsætning, der kan følge af anvendelsen af foranstaltninger til at bekæmpe udbredelsen af sygdomme hos dyr, kan der efter proceduren i artikel 39 træffes undtagelsesforanstaltninger til at støtte det marked, som berøres af disse begrænsninger. Disse foranstaltninger må kun træffes i det omfang og for det tidsrum, der er strengt nødvendigt for at støtte dette marked.

Artikel 36

Medmindre andet er fastsat i denne forordning, finder traktatens artikel 92 til 94 anvendelse på produktion af og handel med de i artikel 1 nævnte produkter.

Artikel 37

Medlemsstaterne og Kommissionen meddeler hinanden de oplysninger, der er nødvendige til gennemførelse af denne forordning. De oplysninger, der skal meddeles, fastlægges efter proceduren i artikel 39. Efter samme procedure vedtages de nærmere bestemmelser om meddelelse og udbredelse af disse oplysninger.

Artikel 38

Der nedsættes en forvaltningskomité for oksekød (i det følgende benævnt »komitéen«), som består af repræsentanter for medlemsstaterne og har en repræsentant for Kommissionen som fomand.

Artikel 39

1. Når der henvises til proceduren i denne artikel, indbringer formanden sagen for komitéen, enten på eget initiativ eller efter anmodning fra en medlemsstats repræsentant.

2. Kommissionens repræsentant forelægger komitéen et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Komitéen afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget spørgsmålet haster. Den udtaler sig med det flertal, som er fastsat i traktatens artikel 148, stk. 2, for vedtagelse af de afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen. Under afstemningen i komitéen tillægges de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, den vægt, der er fastlagt i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.

3. Kommissionen vedtager foranstaltninger, som straks finder anvendelse. Såfremt disse foranstaltninger ikke er i overensstemmelse med komitéens udtalelse, meddeles de omgående Rådet af Kommissionen. Kommissionen kan da i højst en måned fra denne meddelelse udsætte anvendelsen af de foranstaltninger, den har vedtaget.

Rådet kan med kvalificeret flertal træffe anden afgørelse inden for en frist på en måned.

Artikel 40

Komitéen kan undersøge ethvert andet spørgsmål, som formanden på eget initiativ eller på begæring af en medlemsstats repræsentant forelægger den.

Artikel 41

Forordning (EF) nr. . . . (finansiering af den fælles landbrugspolitik) og gennemførelsesbestemmelserne hertil finder anvendelse på de i artikel 1 nævnte produkter.

Artikel 42

Ved denne forordnings anvendelse skal der tages hensyn både til de i traktatens artikel 39 og de i traktatens artikel 110 nævnte mål.

KAPITEL IV

Overgangsbestemmelser og afsluttende bestemmelser

Artikel 43

1. Indtil den 30. juni 2002 kan produkter som omhandlet i stk. 2 sammenholdt med artikel 24, stk. 1, opkøbes af interventionsorganerne i henhold til denne artikel for at forebygge eller afbøde en væsentlig nedgang i priserne.

2. Hvis betingelserne i stk. 3 er opfyldt, kan det besluttes, at interventionsorganerne i en eller flere medlemsstater eller i et område i en medlemsstat ved offentlige licitationer opkøber en eller flere kategorier, kvaliteter eller grupper af nærmere bestemte kvaliteter fersk eller kølet kød henhørende under KN-kode 0201 10 00 og 0201 20 20 til 0201 20 50 med oprindelse i EF for at sikre en rimelig støtte til markedet på baggrund af den sæsonmæssige udvikling i slagtningerne.

Disse opkøb må for EF som helhed ikke overstige 350 000 tons om året.

Rådet, som træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, kan ændre denne mængde.

3. For hver kvalitet eller kvalitetsgruppe, der kan gøres til genstand for interventionsopkøb, kan licitationerne åbnes efter proceduren i stk. 8, når følgende to forhold foreligger samtidig i en medlemsstat eller i et område i en medlemsstat i to på hinanden følgende uger:

— den gennemsnitlige markedspris i EF konstateret på grundlag af EF-handelsklasseskemaet for slagtekroppe af voksent kvæg udgør under 84 % af interventionsprisen

— den gennemsnitlige markedspris konstateret på grundlag af nævnte skema i medlemsstaten, i medlemsstaterne eller i et eller flere områder i en medlemsstat udgør under 80 % af interventionsprisen.

Interventionsprisen fastsættes til:

— 3 475 ECU/ton i perioden fra 1. januar til 30. juni 2000

— 3 127,5 ECU/ton i perioden fra 1. juli 2000 til 30. juni 2001

— 2 780 ECU/ton i perioden fra 1. juli 2001 til 30 juni 2002.

4. Licitationerne for en eller flere kvaliteter eller kvalitetsgrupper suspenderes, når en af følgende to situationer gør sig gældende:

— de to forhold, der er nævnt i stk. 3, foreligger ikke længere samtidig i to på hinanden følgende uger

— interventionsopkøbene er ikke længere hensigtsmæssige ud fra de i stk. 2 nævnte kriterier.

5. Interventionen åbnes ligeledes, hvis den gennemsnitlige EF-markedspris for ikke-kastrerede handyr på under to år, eller for kastrerede handyr konstateret på grundlag af EF-handelsklasseskemaet for slagtekroppe af voksent kvæg i to på hinanden følgende uger udgør under 78 % af interventionsprisen, og hvis den gennemsnitlige markedspris for ikke-kastrerede handyr på under to år, eller kastrerede handyr konstateret på grundlag af EF-handelsklasseskemaet for slagtekroppe af voksent kvæg i en medlemsstat eller områder i en medlemsstat udgør under 60 % af interventionsprisen. I så fald foretages opkøb for de pågældende kategorier i de medlemsstater eller områder i en medlemsstat, hvor prisniveauet ligger under denne grænse.

Med forbehold af stk. 6 accepteres alle bud i forbindelse med disse opkøb.

De mængder, der opkøbes i overensstemmelse med nærværende stykke, tages ikke i betragtning ved anvendelsen af de i stk. 2 nævnte lofter for opkøbene.

6. I forbindelse med de i stk. 2 og 5 nævnte opkøbsordninger accepteres kun bud, som er lig med eller ligger under den gennemsnitlige markedspris, der er konstateret i en medlemsstat eller et område i en medlemsstat, forhøjet med et beløb, som skal fastlægges på grundlag af objektive kriterier.

7. For hver kvalitet eller kvalitetsgruppe, der kan gøres til genstand for interventionsopkøb, fastlægges opkøbspriserne og de mængder, interventionsopkøbet kan omfatte, i forbindelse med licitationerne, og de kan under særlige omstændigheder fastsættes efter medlemsstat eller område i en medlemsstat i forhold til de gennemsnitlige markedspriser, der er konstateret. Ved licitationerne skal der sikres lige adgang for alle interesserede. Licitationerne

åbnes på grundlag af licitationsbetingelser, der om nødvendigt skal fastsættes under hensyntagen til handelsstrukturerne.

8. Efter proceduren i artikel 39:

— fastlægges de kategorier, kvaliteter eller kvalitetsgrupper af produkter, der kan gøres til genstand for interventionskopkøb

— træffes der beslutning om licitationernes åbning eller genåbning og om dere suspension i det i stk. 4, sidste led, nævnte tilfælde

— fastsættes opkøbspriserne og de mængder, interventionsopkøbet kan omfatte

— fastsættes beløbet for den i stk. 6 nævnte forhøjelse

— vedtages gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel, navnlig de bestemmelser, der tager sigte på at forebygge en nedadgående trend i markedspriserne

— fastsættes i givet fald de nødvendige overgangsbestemmelser for gennemførelsen af denne ordning.

Kommissionen træffer afgørelse om:

— åbning af de i stk. 5 nævnte interventioner samt om suspension heraf, hvis en eller flere af betingelserne i nævnte stykke ikke længere er opfyldt

— suspension af de i stk. 4, første led, nævnte opkøb.

Artikel 44

1. Afsætningen af de produkter, som interventionsorganerne opkøber i henhold til artikel 43 i denne forordning og artikel 5 og 6 i forordning (EØF) nr. 805/68, sker på sådanne vilkår, at enhver markedsforstyrrelse undgås, og at der sikres alle købere lige adgang til produkterne og lige behandling.

2. Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, vedtager de almindelige regler for gennemførelsen af denne artikel.

3. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel, navnlig vedrørende salgspriserne, betingelserne for udlagring og i givet fald forarbejdning af de produkter, interventionsorganerne har opkøbt, vedtages af Kommissionen efter proceduren i artikel 39.

Artikel 45

1. Indtil den 30. juni 2002 kan det besluttes at yde støtte til privat oplagring af de i artikel 24, stk. 3, nævnte produkter.

2. Gennemførelsesbestemmelserne for støtte til privat oplagring vedtages og ydelsen af støtte til privat oplagring besluttes af Kommissionen efter proceduren i artikel 39.

Artikel 46

1. Forordning (EØF) nr. 805/68 og (EØF) nr. 1892/97 ophæves.

2. Henvisninger til forordning (EØF) nr. 805/68 betragtes som henvisninger til nærværende forordning og læses i overensstemmelse med sammenligningstabellen i bilag VII.

Artikel 47

Efter proceduren i artikel 39 vedtager Kommissionen:

— de foranstaltninger, der er nødvendige for at lette overgangen fra ordningen i forordning (EØF) nr. 805/68 til ordningen i nærværende forordning

— de foranstaltninger, der er nødvendige for at løse specifikke praktiske problemer. Sådanne foranstaltninger kan — i behørigt begrundede tilfælde — afvige fra visse dele af nærværende forordning.

Artikel 48

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2000 bortset fra artikel 16, der anvendes fra denne forordnings ikrafttrædelse.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i . . .

På Rådets vegne

. . .

BILAG I

SÆRLIG PRÆMIE

Regionale lofter i medlemsstaterne i henhold til artikel 4, stk. 4

Belgien	235 149
Danmark	277 110
Tyskland	1 782 700
Grækenland	140 130
Spanien	649 896
Frankrig	1 754 732 (1)
Irland	1 002 458
Italien	598 746
Luxembourg	18 962
Nederlandene	157 932
Østrig	423 400
Portugal	166 483 (2)
Finland	241 553
Sverige	226 328
Det Forenede Kongerige	1 419 811

(1) Uden at dette berører de specifikke regler i Rådets forordning (EØF) nr. 3763/91 (EFT L 356 af 24.12.1991 s. 1). Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 2598/95 (EFT L 267 af 9.11.1995, s. 1).

(2) Ekstensiveringsprogrammet i Rådets forordning (EF) nr. 1017/94 ikke indbefattet (EFT L 112 af 3.5.1994, s. 2). Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 1461/95 (EFT L 144 af 28.6.1995, s. 4).

BILAG II

AMMEKOPRÆMIE

Nationale lofter i henhold til artikel 7, stk. 2, gældende fra 1.1.2000

Belgien	391 034
Danmark	111 044
Tyskland	547 690
Grækenland	131 856
Spanien	1 347 486
Frankrig (1)	3 739 106
Irland	1 020 606
Italien	578 418
Luxembourg	13 978
Nederlandene	61 366
Østrig	283 010
Portugal (2)	269 765
Finland	28 332
Sverige	132 510
Det Forenede Kongerige	1 629 268

(1) Det specifikke loft i artikel 5, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 3763/91 ikke indbefattet.

(2) Den specifikke reserve i artikel 2 i Rådets forordning (EF) nr. 1017/94 ikke indbefattet.

BILAG III

Omregningstabel for storkreaturer i henhold til artikel 10

Handyr og kvier på over 24 måneder, ammekøer, malkekøer	1,0 SK
Handyr og kvier fra 6 måneder til 24 måneder	0,6 SK
Får	0,15 SK
Geder	0,15 SK

BILAG IV

MALKEKOPRÆMIE

Tillægsbeløb i henhold til artikel 12 (udtrykt i ECU)

	2000	2001	2002 og følgende år
Belgien	12,9	24,8	37,7
Danmark	9,8	18,9	28,7
Tyskland	11,9	22,7	34,6
Grækenland	15,4	29,5	45,4
Spanien	14,4	27,5	41,9
Frankrig	12,1	23,1	35,2
Irland	15,4	29,5	44,9
Italien	13,4	25,7	39,2
Luxembourg	11,0	21,0	31,9
Nederlandene	10,0	19,1	29,0
Østrig	13,5	26,0	39,5
Portugal	14,3	27,4	41,7
Finland	10,4	20,0	30,5
Sverige	9,5	18,1	27,6
Det Forenede Kongerige	11,2	21,5	32,3

BILAG V

SUPPLERENDE BETALINGER

Globale beløb i henhold til artikel 13 (udtrykt i mio. ECU)

	2000	2001	2002 og følgende år
Belgien	26,8	52,5	80,9
Danmark	16,3	31,9	49,2
Tyskland	122,1	239,2	368,8
Grækenland	5,3	10,3	15,9
Spanien	45,7	89,6	138,2
Frankrig	129,1	252,9	390,0
Irland	43,5	85,2	131,3
Italien	90,6	177,5	273,7
Luxembourg	0,6	1,3	1,9
Nederlandene	35,0	68,5	105,7
Østrig	16,6	32,5	50,2
Portugal	8,6	16,8	25,9
Finland	8,6	16,8	25,9
Sverige	12,7	24,9	38,4
Det Forenede Kongerige	88,1	172,7	266,3

BILAG VI

SÆRLIGE BETINGELSER FOR BETALINGERNE PR. DYR I HENHOLD TIL ARTIKEL 14

I. Handyr

1. Betalinger pr. dyr kan foretages pr. kalenderår for højst:

   a) et antal dyr pr. bedrift, der fastlægges af medlemsstaten på nationalt eller regionalt grundlag ud fra historiske referencedata, og

   b) et antal dyr i en medlemsstat:

      — svarende til det regionale loft i den pågældende medlemsstat i henhold til bilag II eller

      — svarende til det gennemsnitlige antal slagtninger af handyr i årene 1997, 1998 og 1999 på grundlag af Eurostat-statistikkerne for disse år eller andre offentliggjorte, officielle statistiske oplysninger for disse år, som Kommissionen har godkendt.

   Der kan kun foretages betaling for handyr på over 8 måneder.

2. Betalingen pr. dyr og den særlige præmie, der kan ydes i et dyrs levetid, må tilsammen ikke overstige:

   a) pr. dyr:

      — 210 ECU for kalenderåret 2000

      — 280 ECU for kalenderåret 2001

      — 355 ECU for kalenderåret 2002 og de følgende kalenderår

   b) pr. stud:

      — 320 ECU for kalenderåret 2000

      — 420 ECU for kalenderåret 2001

      — 530 ECU for kalenderåret 2002 og de følgende kalenderår.

II. Ammekøer

1. Betalinger pr. dyr kan kun foretages i form af et tillægsbeløb pr. ammekopræmieenhed, jf. artikel 6, stk. 4.

2. Betalingen pr. dyr og ammekopræmien pr. dyr og kalenderår må tilsammen ikke overstige:

   — 175 ECU for kalenderåret 2000

   — 205 ECU for kalenderåret 2001

   — 235 ECU for kalenderåret 2002 og de følgende kalenderår.

III. Malkekøer

1. Betalinger pr. dyr kan kun foretages i form af et tillægsbeløb pr. malkekopræmieenhed, jf. bilag IV.

2. Malkekopræmien og betalingen pr. dyr, herunder eventuel anden betaling pr. malkeko efter forordning (EF) nr. ... (mælk), pr. præmieenhed og kalenderår må tilsammen ikke overstige beløbene i artikel 17, stk. 2, i nævnte forordning.

3. Artikel 14, stk. 2, litra b), finder ikke anvendelse.

IV. **Kvier**

1. Betalinger pr. dyr pr. medlemsstat og kalenderår kan højst foretages for et antal kvier svarende til det gennemsnitlige antal slagtninger af kvier i årene 1997, 1998 og 1999 på grundlag af Eurostatistikkerne for disse år eller eventuelle andre offentliggjorte, officielle statistiske oplysninger for disse år, som er godkendt af Kommissionen.

2. Betalingen pr. dyr i et dyrs levetid må højst udgøre:

   — 100 ECU for kalenderåret 2000

   — 150 ECU for kalenderåret 2001

   — 225 ECU for kalenderåret 2002 og de følgende kalenderår.

BILAG VII

SAMMENLIGNINGSTABEL

Forordning (EØF) nr. 805/68	Denne forordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 2
Artikel 4	—
Artikel 4a, første og andet led	Artikel 3, første og andet led
Artikel 4b, stk. 1	Artikel 4, stk. 1
Artikel 4b, stk. 2, første afsnit	Artikel 4, stk. 2
Artikel 4b, stk. 2, andet afsnit	Artikel 4, stk. 3, litra a)
Artikel 4b, stk. 3, tredje afsnit, litra a)	Artikel 3, tredje led
Artikel 4b, stk. 3a	—
Artikel 4b, stk. 4	—
Artikel 4b, stk. 5	Artikel 4, stk. 5
Artikel 4b, stk. 7a	—
Artikel 4b, stk. 8	Artikel 4, stk. 7
Artikel 4c, stk. 1, andet afsnit	Artikel 5, stk. 4
Artikel 4c, stk. 1, tredje afsnit	Artikel 5, stk. 1, andet afsnit
Artikel 4c, stk. 2, andet afsnit	Artikel 5, stk. 2
Artikel 4c, stk. 2, tredje afsnit	Artikel 5, stk. 4
Artikel 4c, stk. 3, tredje afsnit	Artikel 5, stk. 3, tredje afsnit
Artikel 4c, stk. 4	Artikel 5, stk. 5
Artikel 4d, stk. 1, første punktum	Artikel 6, stk. 1, første punktum
Artikel 4d, stk. 1a	—
Artikel 4d, stk. 2, første punktum	Artikel 6, stk. 3
Artikel 4d, stk. 3a	—
Artikel 4d, stk. 5	Artikel 6, stk. 2, litra a)
Artikel 4d, stk. 6, første afsnit	Artikel 6, stk. 2, litra b)
Artikel 4d, stk. 6, andet til fjerde afsnit	—
Artikel 4d, stk. 6, femte afsnit	Artikel 6, stk. 2, andet afsnit
Artikel 4d, stk. 8, andet led	Artikel 6, stk. 5
Artikel 4e, stk. 1, første afsnit, første punktum	Artikel 8, stk. 1, første afsnit
Artikel 4e, stk. 1, første afsnit, andet punktum	Artikel 8, stk. 4, andet afsnit, andet led
Artikel 4e, stk. 1, andet afsnit	Artikel 8, stk. 1, andet afsnit
Artikel 4e, stk. 2	Artikel 8, stk. 2
Artikel 4e, stk. 3	Artikel 8, stk. 3
Artikel 4e, stk. 4	—
Artikel 4e, stk. 5	Artikel 8, stk. 4, første afsnit, og andet afsnit, første led

Forordning (EØF) nr. 805/68	Denne forordning
Artikel 4f, stk. 4, andet afsnit, første og andet led	Artikel 9, stk. 4, første og andet afsnit
Artikel 4g, stk. 3	Artikel 10, stk. 2
Artikel 4g, stk. 4a	—
Artikel 4g, stk. 5	Artikel 10, stk. 3
Artikel 4h, stk. 2	Artikel 11, stk. 3, første led
Artikel 4i	—
Artikel 4j, stk. 1 til 3	Artikel 21, stk. 1 til 3
Artikel 4k	—
Artikel 4l	Artikel 23
Artikel 5	—
Artikel 6, stk. 1	Artikel 43, stk. 2
Artikel 6, stk. 2	Artikel 43, stk. 3
Artikel 6, stk. 3	Artikel 43, stk. 4
Artikel 6, stk. 4	Artikel 43, stk. 5
Artikel 6, stk. 5	Artikel 43, stk. 6
Artikel 6, stk. 6	Artikel 43, stk. 7
Artikel 6, stk. 7	Artikel 43, stk. 8
Artikel 6a	—
Artikel 7	Artikel 44
Artikel 8	Artikel 45
Artikel 9	Artikel 25
Artikel 10	Artikel 26
Artikel 11	Artikel 27
Artikel 12, stk. 1, andet afsnit	Artikel 28, stk. 1, andet afsnit
Artikel 12, stk. 2 til 4	Artikel 28, stk. 2 til 4
Artikel 13, stk. 1 til 3	Artikel 29, stk. 1 til 3
Artikel 13, stk. 4, første og andet afsnit	Artikel 29, stk. 4, første og andet afsnit
Artikel 13, stk. 5 til 12	Artikel 29, stk. 5 til 12
Artikel 14	Artikel 30
Artikel 15	Artikel 31
Artikel 16	Artikel 32
Artikel 22	—
Artikel 22a, stk. 1	Artikel 34, stk. 1
Artikel 22a, stk. 2	—
Artikel 22a, stk. 3	Artikel 34, stk. 2
Artikel 23	Artikel 35

Forordning (EØF) nr. 805/68	Denne forordning
Artikel 24	Artikel 36
Artikel 25	Artikel 37
Artikel 26, stk. 1	Artikel 38
Artikel 26, stk. 2	—
Artikel 27	Artikel 39
Artikel 28	Artikel 40
Artikel 29	—
Artikel 30	Artikel 41
Artikel 30a	—
Artikel 31	Artikel 42
Artikel 32	—
Artikel 33	—
Artikel 34, første afsnit	Artikel 48, første afsnit
Bilag	—
Bilag II	—